TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

SENDİKALAŞMA VE SENDİKACILIK

Yazan: Ömer Celep - 1 Aralık 2010

SENDİKALAŞMA VE SENDİKACILIK

Ömer CELEP

Türkiye'de sendikacılık hareketi bilindiği gibi Bülent Ecevit'in Çalışma Bakanlığı döneminde başladı. O günün şartlarında "devrim" niteliğindeki bu hareket oldukça büyük ilgi görmüş ve bu hareketi başlatan Bülent Ecevit'i Cumhuriyet Halk Partisi genel başkanı olan İsmet İnönü gibi bir tarihe rağmen Partinin genel başkanlığına getirmiştir. Sendikacılığın başlangıcı bu kadar önemli ve etkilidir.

Yaşları ellinin üstünde olanlar çok iyi hatırlarlar. Bir zamanlar bu ülkede sendikaların, perde gerisinden "hükümet kurdurduklarını ve hükümet yıktıkları" bir gerçekti. TÜRK-İŞ Genel Başkanı Halil Tunç' DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'i, MİSK Genel Başkanı Ömer Faruk Akıncı'yı HAK-İŞ Genel Başkanı Yasin Hatiboğlu'yu çok iyi hatırlarız. O yıllarda bu genel başkanların demeçleri Siyasi parti başkanlarından önce verilirdi. Özellikle TÜRK-İŞ ve DİSK Genel başkanlarının onayı olmadan hükümetler dahi kurulamıyordu.

Ama zaman içinde sendikalar bu etkinliklerini kaybettiler. Kaybediş nedenleri bellidir. Sendikalar fiilen siyasallaştı, siyasi partilere yamalandı. Ya da her siyasi parti kendisine yandaş bir sendika oluşturdu. Sendika yöneticileri (maalesef) ikballeri için parti taleplerine boyun eğip "belî" dediler. Sendika hareketi başlangıçta, işveren zulmüne karşı kurulmuş bir örgüt iken; (yine maalesef) bilahare yöneticilerin ikbal kaygılarından dolayı, işveren zulmüne karşı kurulmuş ayrı bir zulüm kurumu haline geldi.

Düşünebiliyor muyuz? 1975'li yıllarda Türk-Metal Sendikası genel Başkanı Mustafa Özbek'ti, (eğer Ergenekon soruşturması nedeniyle tutuklanmamış olsaydı) bu gün yine genel Başkandı. Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı o yıllarda Mustafa Başol'du bugün yine aynı adam… Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu idi bu gün yine aynı adam. Söyler misiniz Allah aşkına! Bu saltanat değildir de nedir? Nerede işçi hakları? Nerede çalışanların alın teri bedeli?

Onların (sendika yöneticilerinin) ayakta durabilmeleri, saltanat sürmeleri senin itaatine, onların şöhretlerinin idamesi senin meccani gayretine bağlı. İşin özü; Türkiye'mizdeki sendikal etkinliklerin tamamı (ne kadar gizlense de) siyasallaşmıştır, eski etkinliğini ve eski itibarını kaybetmiştir. Gazete sütunlarında ve Tv. ekranlarında yapılanların tamamı işçi ve çalışanlara hak elde etmeden ziyade kendi düşüncelerini iktidar etme şovundan başka bir şey asla değildir.

Kafayı kuma gömmeye gerek yok. Aslında sendika yöneticilerinin yaptıklarının birer şov olduğunu bilmeyen üye de yok ama, her şeye rağmen ve herkes “hak aramak adı altında siyasi düşüncesini iktidar etme kaygısı içinde. Yahu Allah aşkına! Kimin iktidar olduğu mu önemli yoksa, bizim ne elde ettiğimiz mi? Yani amaç üzüm yemek mi, bağcı dövmek mi? Bu düşüncede ana fikir; sendika yöneticilerinden daha çok sendika üyelerine düşmekte ve her türlü ideolojik ve siyasi esaretten kurtularak kazanımlarımızın temini yolunda akılcı olmamız gerektiğini düşünüyoruz.

Birilerinin yükselmesi için omzumuzu basamak yapma “çılgınlığına” gerek yok. Çalışanlar olarak; kimden “ne” elde ettiğimize, kendimiz ve çocuklarımız için “neyi- nasıl” elde edeceğimize bakmamız gerekir. Aksi halde omuzlarımızda birilerine meyve toplatırız.

Hadi hayırlısı.

Yorum Ekle

Ömer Celep

X